

Ga je mee naar La.ri.lo?

Deel 1 Ker.mis

Door Ca.rin van A.ken en Piet Gie.len

Voor achtergronden van de methode en kennismakingstestje zie de website: www.rhegie.com

Copyright tekst Carin van Aken en Piet Gielen Copyright opzet met reliëfwoorden Piet Gielen 2006

Ga je mee naar **La.ri.lo** ?

Hou je van lol ?

Ja ?

Kom mee **bof.ferd** .

Je kunt nog mee .

We gaan naar **La.ri.lo** .

Het is niet ver.

La.ri.lo .

is soms net een

sprook.jes.dorp .

Dat zie je **ver.der** in het boek .

In **La.ri.lo** woont **Pi.ka** .

Pi.ka is een meisje .

Ze heeft **blon.de krul.len** en een **wip.neus** .

Ze steekt die neus vaak de lucht in .

Dan heeft **Pi.ka al.tijd** een **plan.ne.tje** .

Dat merk je nog wel in het boek .

In **La.ri.lo** woont ook **Ka.pi** .

Ka.pi is een **jon.ge.tje** .

Hij heeft **blon.de krul.len** en een **wip.neus** .

Hij steekt die **snuf.ferd** wel eens de lucht in .

Wat ?

Een **twee.ling** , zeg je?

Nee hoor. Dat dacht je maar.

Pi.ka woont in een geel **huis.je** .

Ka.pi woont in een rood **huis.je** .

Er komt **ker.mis** in **Larilo** .

Daar wil je **na.tuur.lijk** bij zijn .

Ka.pi en Pi.ka.

Maak je **ei.gen te.ke.ning** . Of zoek een **clip.art**.

Hoofd.stuk 1 De ker.mis

Pi.ka is al vroeg op .
Van.daag bou.wen ze de ker.mis op
in La.ri.lo .
Dat wil ze zien .
Nu staat Pi.ka nog voor de spie.gel .
In de bad.ka.mer .
Ze drukt haar wip.neus te.gen de spie.gel .
De neus wordt he.le.maal wit .
Om.dat ze zo hard drukt .
Pi.ka heeft een he.kel aan tan.den poet.sen .
Moe.der is op de gang .
Pi.ka poetst nu flink op de kraan ,
met haar tan.den.bor.stel.
Zo denkt moe.der
dat Pi.ka haar tan.den echt poetst .
'Ben je klaar,' roept moe.der.
'Ja, ik ga naar de ker.mis'.
En Pika rent de trap af.
Met on.ge.poets.te tan.den !
De kraan is blin.kend schoon .

Ka.pi is ook bui.ten .
Hij staat bij een gro.te plas wa.ter .
Ka.pi laat zijn te.nen in het wa.ter plof.fen .
Het wa.ter spat al.le kan.ten uit .
Er komt net een hond voor.bij wan.de.len .
Die hond krijgt ook zijn douche van.daag .
Zijn ha.ren plak.ken voor zijn o.gen .
De hond kijkt ver.baasd
tus.sen de pie.ken door.

douche= doesj

Ka.pi gaat nu naar het dorps.plein .
Het is er een druk.te van je.wel.ste .
Er staan gro.te vracht.wa.gens en
woon.wa.gens .
De draai.mo.len is bij.na klaar.
Er komt van al.les op de ker.mis .
Lach.spie.gels , een spook.huis ,
een reu.zen.rad , een cir.cus ,
en noem maar op .

Het is nu mid.dag , en het is
e.ven stil op het plein .
De ker.mis.men.sen wil.len
ook wel eens uit.rus.ten
in hun woon.wa.gens .

Pika is nog op het plein .
Ze heeft he.le.maal geen hon.ger.
Ze staat voor een gi.ga.gro.te tent .
Wat zou daar in zit.ten ?
Pika wil best wel e.ven bin.nen kij.ken .
Zal ze het doen ?
Ze durft ei.gen.lijk niet zo goed .
Toch is ze wel be.nieuwd .

De ker.mis.

Maak je ei.gen te.ke.ning. Of zoek een clip.art.

Inleiding en hoofdstuk 1

al.le
al.tijd
bad.ka.mer
be.nieuwd
bij.na
bin.nen
blin.kend
blon.de
bof.ferd
bou.wen
bui.ten
cir.cus
clip.art
dorps.plein
draai.mo.len
druk.te
e.ven
ei.gen
ei.gen.lijk
gi.ga.gro.te
gro.te
ha.ren
he.kel
he.le.maal
hon.ger
huis.je
je.wel.ste
jon.ge.tje
Ka.pi
kan.ten
ker.mis
ker.mis.men.sen
kij.ken
krul.len
lach.spie.gels
La.ri.lo
mid.dag
Moe.der
na.tuur.lijk
o.gen
om.dat

woordenlijst

on.ge.poets.te
Pi.ka
pie.ken
plak.ken
plan.ne.tje
plof.fen
poet.sen
poetst
reu.zen.rad
snuf.ferd
spie.gel
spook.huis
sprook.jes.dorp
tan.den
tan.den.bor.stel
te.gen
te.ke.ning
te.nen
tus.sen
twee.ling
uit.rus.ten
van.daag
ver.baasd
ver.der
voor.bij
vracht.wa.gens
wa.ter
wan.de.len
wip.neus
woon.wa.gens
zit.ten

Hoofd.stuk 2 De lach.spie.gels

Pi.ka kijkt om zich heen .
Nie.mand ziet haar .
Dan tilt ze stie.kem het tent.zeil om.hoog .
Ze gluurt naar bin.nen .
Ze kijkt nog e.ven om .
Nie.mand in de buurt .
En hups , daar kruipt ze
on.der het zeil van de gro.te tent door .
Ze weet niet wat er al.le.maal
nog gaat ge.beu.ren .
Bin.nen staat een lan.ge rij
ra.re spie.gels .
Geen een is het.zelf.de .
Pi.ka kijkt in een bol.le spie.gel .
Net de ach.ter.kant van een le.pel ,
lijkt het wel .
Maar dan een reu.zen.le.pel .
Pi.ka vindt het erg maf.
Zij steekt haar tong uit .
In de spie.gel lijkt die
net wel een nijl.paar.den.tong .
Ze schudt van het lach.en .
De nijl.paar.den.tong zwiept mee .
Zou nie.mand Pi.ka ho.ren la.chen ?
Ze lacht zo hard .

E.ven la.ter staat ze
voor een hol.le spie.gel .
Net de bin.nen.kant van een le.pel
lijkt het wel .
In de spie.gel staat Pi.ka
op haar kop .
Ze loopt heen en weer voor de spie.gel .
Dat ziet er raar uit in de spie.gel .
Net of ze op haar kop loopt .
Zou ik in je neus.ga.ten kunnen kijken ,
vraagt ze aan de spie.gel.pi.ka .
Ze doet haar best .
Wat leuk is het hier, denkt ze .
Wat zou er nog meer staan ?
In het hoek.je staat een heel lan.ge spie.gel .
Net de stang van een reu.zen.stof.zui.ger .
Pi.ka kijkt er in .
Ze heeft nu een nek als een gi.raf .
O wat maf toch .
Ben ik dat wel zelf ?

E.ven is Pi.ka bang
dat ze ie.mand an.ders is .
Ik heb zulke lan.ge benen .
Ik hoef nu nooit meer stel.ten te ko.pen .
Dit denkt ze al.le.maal .

Plot.se.ling hoort ze nog ie.mand in de tent .
Ze schrikt zich een hoed.je .
Ze houdt zich heel stil .
Haar hart bonkt als een kerk.klok .
Als ze haar maar niet zien of ho.ren .
Pi.ka wil de tent wel uit.hol.len .
Maar dat kan dus niet .
Dan ho.ren ze haar vast .

In het an.de.re deel van de tent is Ka.pi .
Hij ziet veel spie.gels daar.
Het zijn al.le.maal gewone spie.gels .
Die zit.ten tegen de wand ,
tegen het pla.fond, en op de vloer .
Je ziet jezelf wel vijf.en.ze.ven.tig keer .
Als je het hoofd be.weegt ,
be.we.gen er vijf.en.ze.ven.tig hoof.den
in de spie.gels .
En die hoof.den doen al.le.maal het.zelf.de .
Je weet op het laatst niet meer,
wie je zelf bent .
Ka.pi moet hard la.chen .
Hij schudt zijn blon.de krul.len
heen en weer.

Pika loopt zacht.jes naar het andere stuk.je
van de tent .
Want ze hoort Ka.pi la.chen .
En dat klinkt vre.se.lijk grap.pig .
Ze durft nu naar bin.nen te gaan .
Ik zie vijf.en.ze.ven.tig Pi.ka.'s ,
roept ze .
En ik al.le.maal Ka.pi's ,
roept Ka.pi .
Ze moe.ten hard la.chen .
Wat cool .
Zou.den de ker.mis.men.sen hen niet ho.ren ?

cool = koel

Pika lijkt pre.cies op Ka.pi .
En Ka.pi pre.cies op Pika .
Ze heb.ben de.zelf.de blon.de krul.len .
Ze heb.ben een wip.neus .

In de spie.gels zie je wel
vijf.en.ze.ven.tig keer een twee.ling .
Nou ja niet echt een twee.ling, na.tuur.lijk .
Want een twee.ling is fa.mi.lie
van el.kaar .
Ka.pi.'s en Pi.ka.'s zie je .
Pika pro.beert naar Ka.pi toe te lopen .
Dat is erg moei.lijk
met al die Ka.pi.'s en Pi.ka.'s .
Daar loopt Pika al te.gen een spie.gel op .
Ze heeft een dik.ke buil .
Maar ze moet er om la.chen .
Het bloedt niet .
Het is net of ze
twee wip.neu.zen heeft .
Boven el.kaar dan .
Ge.luk.kig is de spie.gel niet ka.pot .
Dan ko.men ze bij el.kaar .
Zal ik je hand vast.hou.den ?, zegt Pika.
Zo ra.ken we el.kaar niet kwijt .

Pika vindt het niet meer zo eng
in de spie.gel.tent .
Om.dat ze nu bij Ka.pi is .
Zul.len we sa.men op de ker.mis
gaan kijken ?, vraagt ze .
Ja, dat doen we , zegt Ka.pi .
Hun wip.neu.zen gaan te.ge.lijk de lucht in .
Ze heb.ben dus een plan.ne.tje .

Lach.spie.gels

Maak je ei.gen te.ke.ning. Of zoek een clip.art.

Hoofdstuk 2

ach.ter.kant
al.le.maal
an.de.re
an.ders
be.we.gen
be.weegt
bin.nen.kant
bol.le
de.zelf.de
dik.ke
e.ven
el.kaar
fa.mi.lie
ge.beu.ren
ge.luk.kig
gi.raf
grap.pig
heb.ben
het.zelf.de
ho.ren
hoed.je
hoek.je
hol.le
hoof.den
ie.mand
ka.pot
kerk.klok
ko.men
ko.pen
la.chen
la.ter
lan.ge
le.pel
moe.ten
moei.lijk
neus.ga.ten
nie.mand
nijl.paar.den.tong
om.hoog
on.der
pla.fond

woordenlijst

plot.se.ling
pre.cies
pro.beert
ra.ken
ra.re
reu.zen.le.pel
reu.zen.stof.zui.ger
sa.men
stel.ten
stie.kem
stuk.je
te.ge.lijk
tent.zeil
ui.ter.ste
vast.hou.den
vijf.en.ze.ven.tig
vre.se.lijk
wip.neu.zen
zacht.jes
zou.den
zul.len

Hoofd.stuk 3 De pa.pe.gaai heeft I.ta.li.aan.se ve.ren.

Daar lo.pen ze dan. Ka.pi en Pi.ka .
Het lijkt net een twee.ling .
Hun wip.neu.zen wij.zen naar een woon.wagen .
Een woon.wagen is vast heel leuk van bin.nen ,
zegt Ka.pi .
Ik zou graag bin.nen willen kij.ken ,
zegt Pi.ka .
Weet je wat, we gaan naar bin.nen ,
zegt Ka.pi .
Ze vin.den het wel eng .
Ei.gen.lijk dur.ven ze niet zo goed .
Ze klim.men het trap.je op .
Ze luis.te.ren aan de deur .
Ze ho.ren niets .
Ze kij.ken el.kaar aan .
Zul.len we ? , zegt Pi.ka .
Voor.zich.tig doen ze de deur o.pen .
Ze gaan naar bin.nen .
De deur doen ze weer dicht .
Ik hoor ie.mand snur.ken ,
fluis.tert Pika .
Ik hoor het ook ,
bib.bert Kapi .
Ze vin.den het erg grie.ze.lig binnen .
Ze draai.en zich om .
Want ze wil.len weer naar bui.ten .
Maar ze krij.gen de deur niet o.pen .
De deur zit muur.vast .
Wat nu ? We kun.nen niet weg ,
zegt Pika zacht.jes .
En wie zou daar zo snur.ken ?
On.der het ta.fel.kleed zien ze
een gro.te schoen .
Nou zeg, wat een reu.zen.schoen .
Die is vast van de snur.ker ,
zegt Kapi .
Er zit een voet in , zegt hij ver.schrikt .
Ze kij.ken el.kaar ang.stig aan .
Het snur.ken gaat ge.woon door .
Pika tilt voor.zich.tig het ta.fel.kleed op.
On.der de ta.fel ligt een clown
te sla.pen .
De clown merkt niks .
Hij slaapt ge.woon door .
Zijn dik.ke ro.de neus gaat heen en weer .
Wij moe.ten weg , hij moet rus.ten ,

clown = klauwn

zegt Pika .
 Hij moet **van.a.vond op.tre.den** .
 Maar hoe moe.ten wij **bui.ten** ko.men ?
 Hoe moe.ten wij **bui.ten** ko.men ?
 klinkt het **in.eens** ach.ter hen .
 Kapi en Pika staan **stok.stijf** van schrik .
 Wat is dat toch ?
 We moe.ten gauw weg door het raam ,
fluis.tert Kapi .
 Gauw weg door het raam ,
 klinkt het ach.ter hen .
 Dit lijkt wel een **e.cho.woon.wa.gen** ,
 zegt Pika .
 Hi ha , een **e.cho.woon.wa.gen** ,
 klinkt het nu ach.ter hen .
 Nee hoor , ik ben een **pa.pe.gaai** .
 Ik ben heel mooi .
 Want ik heb **I.ta.li.aan.se ve.ren** .
 In de hoek zit een **prach.tige pa.pe.gaai** .
 Hij heeft **ve.ren**
 in wel **twin.tig kleu.ren** .
 En ook nog met al.le.maal **glit.ters er.op** .
 Wat ben je mooi , zegt Pika .
 Ja dat weet ik wel , zegt de **pa.pe.gaai** .
 Kom jij wel **ge.woon** uit een ei ?
 vraagt Kapi .
 Wel nee , wat denk je nu .
 Ben je dan niet **ge.woon** in een nest **ge.legd**
zo.als een kip of een mus .
 Wat denk je wel ? Ik ben geen kip ,
 en ook geen mus , zegt de **pa.pe.gaai** .
 Hij is **be.le.digd** .
 En hij bijt Pika in het oor .
 Au , dat is niet **aar.dig** , zegt Pika .
 Ik heb dat niet **ge.zegd** van die kip en die mus .
 Dat zei Kapi .
 Je bent ook veel te mooi om uit een ei te ko.men .
 Dat is zo , zegt de **pa.pe.gaai** .
 Maar **jul.lie** twee **pra.ten** ook pre.cies het.zelf.de .
 Net een twee.ling .
 Hoe ben je dan op de **we.reld ge.ko.men** ,
 als je niet in een ei **ge.legd** bent , vraagt Kapi .
 Dat zal ik **ver.tel.len** , zegt de **pa.pe.gaai** .
 Neem een **koek.je** .
 Ik ben een **ech.te ker.mis.pa.pe.gaai**
 met **I.ta.li.aan.se ve.ren** .
 En dat komt zo

De **pa.pe.gaai** .
 Maak je **ei.gen te.ke.ning**.
 Of zoek een **clip.art**

Hoofdstuk 3

bib.bert
bui.ten
draai.en
dur.ven
e.cho.woon.wa.gen
ech.te
er.in
er.op
fluis.tert
ge.ko.men
ge.legd
ge.woon
ge.zegd
glit.ters
grie.ze.lig
ho.ren
I.ta.li.aan.se
jul.lie
ker.mis.pa.pe.gaai
klim.men
krij.gen
kun.nen
luis.te.ren
muur.vast
o.pen
op.tre.den
pa.pe.gaai
pra.ten
prach.tige
reu.zen.schoen

woordenlijst

ro.de
sla.pen
snur.ken
snur.ker
ta.fel
ta.fel.kleed
trap.je
twin.tig
van.a.vond
ve.ren
ver.schrikt
ver.tel.len
vin.den
voor.zich.tig
we.reld
wij.zen
wil.len
zacht.jes
zo.als

Hoofdstuk 4 Het ver.driet van baas Plof.fer

De pa.pe.gaai ver.telt :
Baas Plof.fer van de schiet.tent
heeft mij ge.maakt.
Baas Plof.fer was een op.ge.wek.te man.
De men.sen maak.ten graag
een praat.je met hem.
Je werd al.tijd weer blij van zo'n praat.je.
Hij had een lief vro.lijk doch.ter.tje.
Ze heet.te Ma.ris.ka.
Baas Plof.fer maak.te zelf
de prij.zen.
Ie.der jaar maak.te hij
een spe.ci.a.le zo.mer.prijs.
Zo was ik ook een zo.mer.prijs.
De al.ler.mooi.ste.
Ma.ris.ka kon u.ren
naar me kij.ken.
Je bent zo mooi, jij pa.pe.gaai,
zei ze dan vaak te.gen mij.
De pa.pe.gaai pink.te
een traan weg uit zijn oog.
Pas op met die scher.pe na.gel
bij je oog, zei Pi.ka.
Op een dag werd Ma.ris.ka ziek.
Ze werd heel ma.ger
en ze was steeds moe.
Baas Plof.fer zat de hele dag
bij haar bed.
De schiet.tent bleef dicht.
Ik zat al.leen in een don.ke.re hoek .
Ma.ris.ka werd niet be.ter.
Ze ging dood.
Ze werd toen be.gra.ven.
De kin.de.ren van de ker.mis
lie.pen ach.ter de kist.
Ze had.den mij op de kist ge.zet.
Toen ge.beur.de er iets gek.
Wat ei.gen.lijk niet kan ge.beu.ren.
Ik moest hui.len.
Terwijl ik een na.maak.dier ben.
Ik moest hui.len door het ver.driet
van Baas Plof.fer.
Hij liep zo ge.bo.gen met een bleek hoofd,
het was heel erg om te zien.
Ik merk.te ook
dat ik kon be.we.gen.

Ik vloog op, hoog de lucht in.
In de blau.we he.mel
vorm.de ik in mijn vlucht
de let.ters van haar naam.
En nog wat.

MA.RIS.KA PLOF.FER GROET JUL.LIE AL.LE.MAAL.

Ik ver.gat even al.les.
Ook hoe mooi ik toch ben.
Ik dacht al.leen aan Ma.ris.ka
en haar va.der.
Dat ik Baas Plof.fer moest hel.pen
met zijn ver.driet.

Dat viel niet mee.
Plof.fer vond het niet meer leuk
in de schiet.tent.
Wei.nig men.sen kwa.men nog schie.ten.
Ge.zel.li.ge praat.jes
wa.ren er niet meer.
Dat ging maan.den zo door.

Toen op een dag had.den de kin.de.ren
van de ker.mis een plan.
Want baas Plof.fer moest weer la.chen.
Een jon.gen , Daan heet hij,
stap.te op hem af.
Baas Ploffer wij wil.len
een clowns.wed.strijd hou.den.
Kunt u ons hel.pen met de grap.jes.
Baas Ploffer had niet veel zin.
Maar hij wilde de kin.de.ren
niet te.leur.stel.len.
Bo.ven.dien waren het vriend.jes
ge.weest van Ma.ris.ka.
Ik wil het doen, als de pa.pe.gaai mee.doet ,
zei Baas Ploffer.
Ik riep toen ver.schrikt :
Ik wil al.leen geen ro.de clowns.neus
op mijn ei.gen prach.ti.ge neus !
De kin.de.ren moes.ten erg la.chen.
En Baas Plof.fer moest ook la.chen.
Voor het eerst na al die maan.den.
En toen moest ik weer hui.len.
Van blijd.schap.
En weet je wie daar on.der de ta.fel slaapt?
Dat is Clown Plof.fer.
Hij treedt nu sa.men met mij op,
in de ou.de schiet.tent. Voor de kin.de.ren.

Clown Plof.fer
Maak je ei.gen te.ke.ning.
Of zoek een clip.art

Hoofdstuk 4

al.leen
al.ler.mooi.ste
be.gra.ven
be.ter
Bo.ven.dien
clowns.neus
clowns.wed.strijd
doch.ter.tje
don.ke.re
ge.beur.de
ge.bo.gen
ge.maakt
ge.weest
ge.zel.li.ge
ge.zet
grap.jes
had.den
he.mel
heet.te
hel.pen
hou.den
ie.der
kin.de.ren
kwa.men
let.ters
lie.pen
Ma.ris.ka

woordenlijst

maak.ten
mee.doet
men.sen
moes.ten
na.gel
op.ge.wek.te
ou.de
pink.te
Plof.fer
praat.je
prach.ti.ge
prij.zen
scher.pe
schie.ten
schiet.tent
spe.ci.a.le
te.leur.stel.len
u.ren
ver.driet
ver.gat
ver.schrikt
ver.telt
vorm.de
vro.lijk
wa.ren
wil.len
zo.mer.prijs

Hoofd.stuk 5 O.ma Knot zit in de dak.goot.

Het is nog steeds ker.mis in La.ri.lo.
Het lijkt net of die ker.mis er al ja.ren is,
zegt Pi.ka.
Zullen we weer eens naar clown Plof.fer gaan?
Dat is goed. Hij zal nu wel ge.noeg ge.snurkt heb.ben,
vindt Ka.pi.
Ka.pi en Pi.ka lo.pen naar de woon.wa.gen.
Clown Plof.fer steekt net zijn dik.ke ro.de neus
om de deur.
Zo, zijn jul.lie Kapi en Pika?
De pa.pe.gaai heeft me o.ver jul.lie ver.teld.
En As.te.ri.a zag jullie al in de gla.zen bol.
Jullie waren aan het vlie.ge.ren.
Met een vlie.ger aan een touw.
As.te.ri.a is waar.zeg.ster.
En ze wil al.tijd ge.lijk hebben.
Nou ze vliegt er van.daag naast, zegt Pika.
Wij waren niet aan het vlie.ge.ren.
Gaat u mee naar o.ma Knot?
Wie is o.ma Knot?
Nou die woont vlak bij het plein.
En ze heeft al.tijd zach.te koek.jes .
We knik.ke.ren vaak met o.ma Knot.
Op het hoofd heeft ze een gro.te ge.le knot.
Dat is een dik.ke bol van ge.verfd haar.
Ze heet daar.om oma Knot.
Ze is altijd vro.lijk.
Haar tuin staat vol met bloe.men.
Nou dan gaan we naar oma Ui.len.bal,
zegt clown Ploffer.
Oma Knot, zegt Kapi.
Mag de pa.pe.gaai ook mee?
Ik zal hem bin.nen ha.len.
Hij krijgt wel zijn sna.vel.kap.je op zijn neus.
An.ders eist hij weer al.le aan.dacht op.
Hij vindt al.leen zich.zelf ge.wel.dig .
Hij houdt ook van u, zegt Pika.
Ik kon dat mer.ken aan zijn ver.haal o.ver u.
Waar.om gaan we nu niet? ,vraagt Kapi.
Je staat op mijn schoe.nen , jij uils.kui.ken ,
mop.pert clown Ploffer.
O par.don , die schoe.nen zijn
ook wel een hal.ve me.ter lang.
Krijg ik nu ook een sna.vel.kap.je op de neus ?
Hoe zo, vraagt clown Ploffer?
Ik ben toch een uils.kui.ken ,

dus ben ik ook een vo.gel.
Ploffer moet hier erg om la.chen.

Het is niet ver lo.pen naar oma Knot.
Hal.lo , ho.ren ze roe.pen ,
als ze bij het huis.je zijn.
Maar ze zien nie.mand.
Hal.lo , hier bo.ven .
O.ma Knot zit in de dak.goot .
Die is ka.pot.
Hij is zo ge.re.pa.reerd, roept ze.
Ga maar vast naar bin.nen,
en neem een zacht koek.je.
Ik kom zo.
Wat is dat nou, een clown
met een dik.ke ro.de neus?
Dat is clown Ploffer van de ker.mis,
roept Pi.ka.
Hij heeft heel lan.ge schoe.nen.
Aan.ge.naam ken.nis te ma.ken,
roept oma naar Ploffer.
Past u wel op voor mijn bloe.men ,
met die schoe.nen.
Ze.ker wel me.vrouw ,
past u daar bo.ven zelf maar goed
op die ge.le tul.pen.bol op uw hoofd !
Oma wie.belt in de dak.goot
van het la.chen om dit grap.je.
Ik kom maar me.teen , ge.loof ik.
En ze roetsjt langs de re.gen.pijp
naar be.ne.den.
Ze geeft Ploffer een hand.
Wat aar.dig dat u er ook bent.
Wat een mooie vo.gel heb.ben jullie bij je..
Wel.ke ge.me.ne.rik
heeft die kap op zijn neus ge.zet?
Haal die er eens gauw af.
Clown Ploffer krijgt een rood hoofd.
Je ziet geen ver.schil meer met zijn neus.
Als een klei.ne jon.gen doet hij braaf,
wat oma Knot zegt.
Dank u wel me.vrouw, zegt de papegaai.
Vindt u me ook zo mooi?
Dat wel, zegt oma,
maar je hebt ook veel ver.beel.ding , ge.loof ik.
Kom, we gaan vlie.gers ma.ken .
En ze gaan naar binnen.

O.ma Knot in de dak.goot.
Maak je ei.gen te.ke.ning.
Of zoek een clip.art

Hoofdstuk 5

aan.dacht
aar.dig
As.te.ri.a
be.ne.den
bloe.men
bo.ven
Daar.om
dak.goot
ge.le
ge.lijk
ge.loof
ge.me.ne.rik
ge.noeg
ge.re.pa.reerd
ge.snurkt
ge.verfd
ge.wel.dig
gla.zen
grap.je
hal.lo
hal.ve
heb.ben
ja.ren
jon.gen
klei.ne
knik.ke.ren
koek.jes
ma.ken
me.teen

Woordenlijst

me.ter
me.vrouw
mer.ken
mop.pert
o.ma
par.don
re.gen.pijp
roe.pen
schoe.nen
sna.vel.kap.je
tul.pen.bol
ui.len.bal
uils.kui.ken
ver.beel.ding
ver.haal
vlie.ge.ren
vlie.ger
vlie.gers
vo.gel
waar.om
waar.zeg.ster
wel.ke
wie.belt
zach.te
ze.ker
zich.zelf

Hoofdstuk 6 Clown Ploffer gaat water skiën.

" Volgens As.teri.a gaan we vliegeren " ,
zegt Ka.pi.
" Daar heb ik nou net zin in " ,
antwoordt o.ma.
" We gaan een vlieger maken " .
"Eens kijken, wat hebben we allemaal nodig ?
Papier, touw, twee houten latjes,
en plaksel " .
O.ma doet een grote kast open.
Me.teen vallen er allemaal spullen uit de kast.
De hele vloer ligt vol.
Ze propt altijd haar rommel tjes
in die grote kast.
De deur kan nauwelijks dicht.
Oma heeft een rode neus van het zoeken.
Ze lijkt wel een clown !!
" Daar heb ik het dan " ,
roept ze.
" De spullen voor de vlieger " .

Het wordt een heel grote vlieger!
Clown Ploffer helpt met het maken.
" Zo, hier nog wat plaksel,
en dan kan hij de lucht in " ,
zegt hij.

Een half uur later stappen ze
naar het park bij het kermissplein.
" Wat is hij groot geworden,
net zo groot als een mens " ,
zegt Pi.ka.
Kapi en Pi.ka houden de vlieger vast.
Oma en Ploffer gaan verderop staan
met het touw in hun hand.
"Geef eens een ruk aan dat touw,
Ploffer " , zegt oma.
"Au", zegt Ploffer.
" U staat op mijn tenen " .
Oma maakt gauw een sprongetje
opzij .
Ploffer kukt op de grond.
Kapi en Pi.ka moeten zo lachen
dat ze de vlieger los laten.
En ja hoor, door de ruk aan het touw
gaat de grote vlieger
de lucht in.

Clown Ploffer gaat mee de lucht in!
 Wat een cool gezicht
 die grote schoe.nen in de lucht.
 Ploffer maakt e.ven geen **grap.jes** meer.
 Want hij heeft **hoog.te.vrees**.
 Hij vindt het niet om te la.chen.
 Maar hij gaat steeds **ho.ger** !
 Hij vliegt al langs het **bo.ven.ste**
stoel.tje van het **reu.zen.rad**.
 Hij grijpt er naar,
 maar het **stoel.tje** is te ver van hem.
 Zijn **ge.zicht** is rood van **ban.gig.heid**.
 Hij moet zelfs **hui.len**.
 Kapi en Pika moeten nu ook **hui.len**.
 " Zeg pa.pe.gaai , ga eens **hel.pen** " ,
 zegt Oma **kor.daat**.
 De pa.pe.gaai is van schrik
e.ven ver.ge.ten , dat hij kan **vlie.gen**.
 Maar daar gaat hij.
 Achter Clown Ploffer aan.
 Die vliegt nu boven de grote **park.vij.ver**.
 Zijn **han.den** zijn blauw
 van het **vast.knij.pen** van het **vlie.ger.touw**.
 De pa.pe.gaai grijpt
 met zijn **po.ten** en **sna.vel**
 het touw vast.
 Hij brengt zo zijn **baas.je**
 naar be.ne.den.
 Ploffer landt met zijn grote schoe.nen
mid.den op de **vij.ver**.
 De schoenen zijn nu net **wa.ter.ski'.s** .
 De papegaai trekt hem aan het touw
 naar de kant.
 Daar staan Oma, Kapi en Pika.
 Maar ook vier **a.gen.ten**.
 " Wij gaan u **be.keu.ren** " ,
 zegt de **jong.ste a.gent** Blom.
 " Waar is dat nou voor **no.dig** ,
po.li.tie.man.ne.tje? " ,
 vraagt oma Knot.
 " U heeft de ker.mis en de **een.den**
 in **ge.vaar ge.bracht**.
Bo.ven.dien is die vlie.ger te groot.
 Die valt on.der het ech.te **pi.lo.ten.ver.keer** ".
 " Tja, als het zo is ` , zegt oma.
 "Gelukkig zijn er geen **slacht.of.fers**.
 Kunt u het niet door de **vin.gers** zien ?"
 " Voor **de.ze** keer " , zegt de **oud.ste a.gent**.

cool = koel

Clown Ploffer in de lucht, of op de **vij.ver** .
 Maak je **ei.gen te.ke.ning**.
 Of zoek een **clip.art**

Hoofdstuk 6

Woordenlijst

a.gen.ten	mid.den
a.gent	nau.we.lijks
ant.woordt	no.dig
baas.je	o.pen
ban.gig.heid	op.zij
be.keu.ren	oud.ste
bo.ven.dien	pa.pier
bo.ven.ste	park.vij.ver
de.ze	pi.lo.ten.ver.keer
een.den	plak.sel
ge.bracht	po.li.tie.man.ne.tje
ge.vaar	po.ten
ge.wor.den	rom.mel.tjes
ge.zicht	slacht.of.fers
han.den	sna.vel
he.le	spron.ge.tje
heb.ben	spul.len
hel.pen	stoel.tje
ho.ger	val.len
hoog.te.vrees	vast.knij.pen
hou.ten	ver.ge.ten
hui.len	vij.ver
jong.ste	vin.gers
ker.mis.plein	vlie.gen
kor.daat	vlie.ger.touw
ku.kelt	Vol.gens
la.ten	wa.ter.ski.ën.
lat.jes	wa.ter.ski's
Me.teen	zoe.ken

Hoofdstuk 7 De be.dor.ven koek.jes van As.te.ri.a

As.te.ri.a is een lie.ve me.vrouw.
Het lijkt altijd wel of ze straalt,
als een ster .
Maar van.daag niet.
Ze zit treu.rig voor haar ker.mis.wa.gen.
Naast haar ligt Goe.an haar zoon.tje .
De men.sen hebben As.te.ri.a uit.ge.schol.den.
Want ze zijn ziek ge.wor.den
van haar koek.jes.
Als Asteria waar.zegt met de gla.zen bol,
krij.gen de men.sen een koekje.
Die bakt As.te.ri.a altijd zelf.
Maar nu is er iets raars aan de hand.
De men.sen wer.den gis.te.ren
ziek van de koekjes.
Goe.an is ook ziek.
Hij kijkt bleek.
En hij moest van.mor.gen o.ver.ge.ven.
" U hebt ons ver.gif.tigd ! " ,
rie.pen de mensen naar Asteria.
" U bent geen waar.zeg.ster,
u bent een ge.me.ne heks ,
een le.lij.ke to.ver.heks !
Wij wil.len ons geld te.rug. "
Asteria heeft tra.nen in de o.gen.
In de gla.zen bol ziet ze al.leen nog mist.
Hoe moet ze nu e.ten ko.pen voor Goe.an?
De a.gen.ten zijn ook al langs ge.weest.
De jong.ste a.gent Blom deed het le.lijkst.
" U heeft het le.ven van de mensen
in ge.vaar ge.bracht.
Wij ne.men de o.ver.ge.ble.ven
koekjes in be.slag .
Die gaan naar het la.bo.ra.to.ri.um. "
" Rus.tig joh , een koekje is ge.noeg " ,
zei de oud.ste a.gent toen.
" Je ziet hoe me.vrouw er aan toe is.
En de mees.te slacht.of.fers
zijn al weer op de been.
Een beet.je di.ar.ree dat was al.les.
Wij zul.len de zaak net.jes uit.zoe.ken ".
De jon.ge agent bergt de hand.boei.en
maar weer op.
Hij had Asteria graag wil.len ar.res.te.ren.
Agent Blom vond dat stie.kem wel kic.ken .
Net zo.als laatst bij de bo.ter.smok.ke.laars.

Oma Knot is **in.tus.sen** ook op de **hoog.te** van de **el.len.de** van Asteria.

Sa.men met Pika en Kapi gaat ze haar **troos.ten** en **e.ten bren.gen**.

" Wat heb je al.le.maal in die koekjes **ge.daan** ? " , vraagt oma aan Asteria.

" Nou, ge.woon meel , **sui.ker**, **bo.ter** en zo. Ik heb **al.les** bij de **su.per.markt** Blom **ge.kocht**.

" **Su.per.markt** Blom, die is van de **va.der** van die klei.ne agent , oma " , merkt Pika op.

" Dat jon.ge **haan.tje** ze.ker " , zegt oma.

" Die **ver.ko.pen** ook **smok.kel.waar**, dat heb ik op school **ge.hoord** " , zegt Kapi.

" Ook **bo.ter**. "

" Ik voel mijn **dik.ke** teen **jeu.ken** " , zegt oma.

Mees.tal krijgt ze dan een slim **i.dee**.

"Ik denk dat die jon.ge agent Blom er meer van weet. "

Oma pakt haar **g.s.m**.

Ze belt het **po.li.tie.bu.reau** .. **reau =.. ro**

" Kunt u agent Blom **stu.ren**, wij heb.ben nieuws **o.ver** de koekjes . "

" Mag ik jouw gla.zen bol Asteria?

Ik ga die Blom eens een **les.je le.ren**. "

De wip.neu.zen van Kapi en Pika gaan om.hoog !

Dat wordt **span.nend** !

Daar komt agent Blom al aan.

" Ik kom uw **ver.kla.ring op.ne.men**, **me.vrouw** Knot. "

" Ik ga eerst voor u in de glazen bol **kij.ken** " , zegt oma.

" Ik kan wel een week **te.rug kij.ken** in de tijd. En wat zie ik daar ? "

Kapi krijgt bij.na de hik.

" Ik zie een agent met een doos. Het is **don.ker**.

Hij gaat een **su.per.markt** bin.nen.

Ik zie **pak.jes** bo.ter.

Het is **be.dor.ven smok.kel.waar**, denk ik. "

Agent Blom krijgt een ro.de kleur.

" Ik zie koek.jes ge.maakt van die bo.ter. Wat vindt u daar van, Blom? "

" Blijf staan Blom, en loop niet weg ! "

" Ik vond het **zon.de** om die **smok.kel.bo.ter** weg te **gooi.en**, me.vrouw.

Agent Blom .
 Maak je **ei.gen te.ke.ning**.
 Of zoek een **clip.art**

Ik heb hem aan mijn va.der verkocht " ,
bib.bert agent Blom.
" Ik wist niet dat de bo.ter be.dor.ven was.
En dat de men.sen ziek zou.den
wor.den van de koek.jes. "
" Hoe gaat u dit nu op.los.sen ? " ,
vraagt oma .
Ja , dat willen Kapi en Pika ook wel eens we.ten.
" Mis.schien gaan ze nu Blom zelf ar.res.te.ren " ,
zegt Kapi.
Blom.s neus wordt com.pleet wit !
" Ik ga mijn baas maar bel.len " ,
zegt hij .
Hij is nu net een klein jon.ge.tje.
Zijn praat.jes is hij he.le.maal kwijt.

Hoofdstuk 7

Woordenlijst

al.les	mees.te
ar.res.te.ren	ne.men
be.dor.ven	net.jes
be.slag	o.gen
beet.je	o.ver
bel.len	o.ver.ge.ble.ven
bib.bert	o.ver.ge.ven
bo.ter	op.ne.men
bo.ter.smok.ke.laars	pak.jes
bren.gen	po.li.tie.bu.reau
com.pleet	praat.jes
di.ar.ree	rie.pen
dik.ke	rus.tig
don.ker	slacht.of.fers
e.ten	smok.kel.bo.ter
g.s.m.	smok.kel.waar
ge.daan	span.nend
ge.hoord	stie.kem
ge.kocht	stu.ren
ge.me.ne	su.per.markt
gis.te.ren	sui.ker
Goe.an	te.rug
gooi.en	to.ver.heks
haan.tje	tra.nen
hand.boei.en	treu.rig
i.dee	troos.ten
in.tus.sen	uit.ge.schol.den
jeu.ken	uit.zoe.ken
ker.mis.wa.gen	va.der
kic.ken	van.mor.gen
kij.ken	ver.gif.tigd
krij.gen	ver.kla.ring
la.bo.ra.to.ri.um	ver.ko.pen
le.lij.ke	wer.den
le.lij.kst	wor.den
le.ren	zon.de
le.ven	zoon.tje
les.je	
lie.ve	
me.vrouw	
mees.tal	

Hoofd.stuk.je 8 Slot

De jon.ge a.gent Blom is
het dorps.plein aan het ve.gen.
Dat is zijn taak.straf.
Om.dat hij de smok.kel.bo.ter
aan zijn va.der ge.ge.ven had.
Hij mag van zijn ba.zen
wel a.gent blij.ven.
Als hij zich ver.der maar
fat.soen.lijk ge.draagt.
De men.sen van La.ri.lo heb.ben
As.te.ri.a bloe.men ge.bracht.
Want het ver.haal van de smok.kel.bo.ter
stond in de krant.
Er stond een fo.to bij
van o.ma Knot met de gla.zen bol.
De ker.mis is dus af.ge.bro.ken.
Ka.pi en Pi.ka heb.ben
af.scheid ge.no.men
van clown Plof.fer, van As.te.ri.a
en Goe.an.
De pa.pe.gaai moest hui.len.
Hij schud.de zo
dat er twee mooi.e ve.ren van hem af vie.len.
" Die zijn voor jul.lie " ,
snik.te hij.
" Tot het vol.gend jaar ! "

" Wat een rot.dag " , zegt Pi.ka.
" En van.a.vond e.ten we
ook nog eens spi.na.zie.
Spi.na.zie is net poep. Bah. "
" Ik vind spi.na.zie heerlijk " ,
zegt Ka.pi.

Ineens gaan hun wip.neu.zen
de lucht in.
Ze heb.ben een plan.ne.tje .
Daar.o.ver lees je
in het vol.gend boek.je !!

Hoofstukje 8

hoofd.stuk.je

jon.ge

ve.gen

taak.straf

ge.ge.ven

ba.zen

blij.ven

fat.soen.lijk

ge.draagt

fo.to

af.ge.bro.ken

Woordenlijst

af.scheid

ge.no.men

schud.de

mooi.e

vie.len

snik.te

vol.gend

rot.dag

spi.na.zie

daar.o.ver

boek.je